

sacre pentru fericirea spirituală și timporală a ómenilor, fără distincțiune de secșu saũ de opiniune.

LECTIUNEA XXIII

Despre Penitență saũ Pocăință

Î. Cum se póte considera penitența.

R. 1° Ca virtute, 2° ca misterũ.

Î. Care este virtutea penitenței?

R. Durerea cea mare că a mâniațũ pe Dumneđeũ, cu uã statornicã hotărãre a nu'lũ mai mãnia.

Î. Ce este penitența?

R. Este unũ misterũ instituitũ de Domnulũ nostru Iisus-Christos spre a ne curăți de tóte pécatele făcute dupe botezũ.

Î. Cândũ este datorũ omulũ a se căi?

R. In datã ce a comisũ pécatulũ, și sã se hotărascã a se mărturisi.

Î. Care suntã cuvintele sãnteĩ Scripturĩ prin care Dumneđeũ amerință pe pécãtoșĩ nepocăiți?

R. Mẽ veți căuta și nu mẽ veți afla, și veți muri in pécatele vóstre. (Prov. I; Ioan. VII)

Î. Cine suntã ministri acestuĩ misterũ?

R. Archiereiĩ și preoțiĩ duhovniciĩ.

Î. Cine le-a datũ lorũ acestã putere de a erta pécatele?

R. Insuși Iisus-Christos prin Apostoliĩ, cu aceste cuvinte: « Luați Duhũ-sãntũ, cărorã veți erta pécatele ertate vorũ fi; și cărorã le veți ținea, ținute vor fi. » (Ioan. 20.)